

Warszawa, 23 grudnia 2020

DSW.050.406.2020.PJ

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu RP

Szanowna Pani Marszałek,

W odpowiedzi na interpelację nr 15849 Pani Poseł Gabrieli Lenartowicz w sprawie wejścia w życie przepisów ustawy z dnia 28 października 2020 r. o zmianie ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z przeciwdziałaniem sytuacjom kryzysowym związanym z wystąpieniem COVID-19, działając z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów uprzejmie proszę o przyjęcie następujących informacji.

Przede wszystkim należy zauważyć, że decyzje w zakresie ostatecznego kształtu przepisów prawnych rangi ustawy podejmuje Parlament RP.

Jednocześnie informuję, że aktualnie obowiązuje szereg rozwiązań prawnych w zakresie dodatkowych świadczeń dla osób uczestniczących w działaniach służących zapobieganiu, przeciwdziałaniu i zwalczaniu COVID-19.

I tak na mocy polecenia Ministra Zdrowia dla Prezesa NFZ wypłacane są dodatkowe świadczenia pieniężne dla osób wykonujących zawód medyczny. Zgodnie z poleceniem w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 listopada br. regulacją tą objęte są:

- 1) podmioty lecznicze, które na mocy decyzji wojewody / polecenia Ministra Zdrowia są szpitalami II i III poziomu;
- 2) podmioty lecznicze w których skład wchodzi jednostki systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 882) lub izby przyjęć;
- 3) laboratoria podmiotów leczniczych będących szpitalami I, II i III poziomu umieszczonych na liście zamieszczonej na stronie internetowej Ministerstwa Zdrowia pod adresem: <https://www.gov.pl/web/zdrowie/lista-laboratoriow-covid>, z którymi Narodowy Fundusz Zdrowia zawarł umowę o wykonywanie testów diagnostycznych RT-PCR w kierunku SARS-CoV-2.

W poleceniu określono, że osobami uprawnionymi do otrzymania świadczenia dodatkowego są:

- w przypadku osób udzielających świadczeń w podmiotach leczniczych wskazanych w pkt 1 – osoby wykonujące zawód medyczny uczestniczące w udzielaniu świadczeń zdrowotnych w bezpośrednim kontakcie z pacjentami z podejrzeniem i z zakażeniem wirusem SARS-CoV-2;
- w przypadku osób udzielających świadczeń w podmiotach leczniczych wskazanych w pkt 2 osoby udzielające świadczeń zdrowotnych w jednostkach systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego lub w izbach przyjęć;
- w przypadku osób zatrudnionych w podmiotach leczniczych wskazanych w pkt 3 (laboratoriów „COVID-owych”) - osoby wykonujące czynności diagnostyki laboratoryjnej w tych podmiotach.

Należy przy tym zauważyć, że polecenie posługuje się pojęciem osoby wykonującej zawód medyczny w znaczeniu, jakie temu pojęciu nadaje art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o działalności leczniczej. Zgodnie z definicją zawartą w tym przepisie pod pojęciem osoby wykonującej zawód medyczny należy rozumieć: „osobę uprawnioną na podstawie odrębnych przepisów do udzielania świadczeń zdrowotnych oraz osobę legitymującą się nabyciem fachowych kwalifikacji do udzielania świadczeń zdrowotnych w określonym zakresie lub w określonej dziedzinie medycyny”.

Osoby uprawnione do wykonywania zawodu medycznego, w świetle obowiązujących przepisów posiadają uprawnienia do udzielania świadczeń opieki zdrowotnej, które zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej są działaniami służącymi zachowaniu, ratowaniu, przywracaniu i poprawie zdrowia oraz innymi działaniami medycznymi wynikającymi z procesu leczenia lub przepisów odrębnych regulujących zasady ich wykonywania.

Ponadto informuję, że rozwiązania zawarte w poleceniu kierowane są do najbardziej deficytowych grup zawodowych ochrony zdrowia. Natomiast ewentualne dalsze zmiany w zakresie powyższej regulacji będą rozważane z uwzględnieniem rozwoju sytuacji epidemicznej oraz stanu zaangażowania jednostek ochrony zdrowia w działania związane z zapobieganiem i zwalczaniem COVID-19.

Odnosząc się do kwestii dodatkowych świadczeń pieniężnych trzeba wskazać również na rozwiązanie prawne adresowane do osób skierowanych do pracy decyzją wojewody w trybie art. 47 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

Zgodnie z nowelizacją z dnia 28 października 2020 r. art. 47 ust. 10 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. stanowi, że osobie skierowanej do pracy na podstawie decyzji wojewody przysługuje wynagrodzenie zasadnicze w wysokości nie niższej niż 200% przeciętnego wynagrodzenia zasadniczego przewidzianego na danym stanowisku pracy w zakładzie wskazanym w tej decyzji lub w innym podobnym zakładzie, jeżeli w zakładzie wskazanym nie ma takiego stanowiska. Wynagrodzenie nie może być niższe niż wynagrodzenie lub uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami do uposażenia o charakterze stałym, które osoba skierowana do pracy przy zwalczaniu epidemii otrzymała w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym wydana została decyzja o skierowaniu jej do pracy przy zwalczaniu epidemii. Osobom, którym wynagrodzenie ustalono na podstawie uposażenia zasadniczego i dodatków do uposażenia o charakterze stałym, wynagrodzenie to wypłaca się miesięcznie z góry w pierwszym dniu roboczym miesiąca, za który ono przysługuje.

Co szczególnie istotne, regulacja ta nie wprowadza rozróżnienia na osoby wykonujące zawody medyczne i osoby tych zawodów niewykonyujące.

Dodatkowo zgodnie z art. 47 ust. 11 osobie skierowanej do pracy przysługuje zwrot kosztów przejazdu, zakwaterowania i żywienia, na zasadach określonych w przepisach o ustalaniu oraz wysokości należności przysługującej pracownikom państwowych jednostek z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju (zwrot kosztów z tytułu zakwaterowania lub żywienia nie przysługuje w przypadku zapewnienia w miejscu wykonywania pracy bezpłatnego zakwaterowania lub żywienia).

Z poważaniem
z upoważnienia Ministra Zdrowia
Maciej Miłkowski
Podsekretarz Stanu

/dokument podpisany elektronicznie/